

Jan De Wilde, Eerste Sneeuw

Ik werd heel langzaam wakker, ik wreef m'n ogen uit
Ik werd heel langzaam wakker, ik wreef m'n ogen uit
Ik kon het niet geloven, maar voor de vensterruit
Viel zacht naar beneden, de eerste sneeuw

M'n mama kwam naar boven, 't is tijd om op te staan
M'n mama kwam naar boven, kom trek je kleren aan
Mama, lieve mama, kijk eens naar benee
Ga je met me mee, in de eerste sneeuw

Kijk eens naar omhoog en kijk de lucht is grijs en zit vol vlokken
'k Wou dat dit kon blijven duren, dat het nooit meer zou stoppen
'k Voel me zo gelukkig in de eerste sneeuw
'k Voel me zo gelukkig in de eerste sneeuw

Waar is m'n wollen muts nu, waar is m'n dikke sjaal
Waar is m'n wollen muts nu, waar is m'n dikke sjaal
En ergens in de kelder ligt toch nog die slee
Papa moet me duwen door de eerste sneeuw

Kijk eens naar omhoog en kijk de lucht is grijs en zit vol vlokken
'k Wou dat dit kon blijven duren, dat het nooit meer zou stoppen
'k Voel me zo gelukkig in de eerste sneeuw
'k Voel me zo gelukkig in de eerste sneeuw

Nu twintig jaren later, heb ik geen zin om op te staan
Nu twintig jaren later, kijk ik weer uit het raam
M'n mama zal niet komen, m'n mama is lang dood
Ze ligt al lang beneden, in de eerste sneeuw

Kijk eens naar omhoog en kijk de lucht is grijs en zit vol vlokken
'k Wou dat dit kon blijven duren, dat het nooit meer zou stoppen
'k Voel me zo alleen in de eerste sneeuw
'k Voel me zo alleen in de eerste sneeuw
In de eerste sneeuw
In de eerste sneeuw
In de eerste sneeuw
In de eerste sneeuw